

Téma 34 – Duchovní zápas – Milost útěchy a suchopár

Bůh je naše útočiště, naše síla, pomoc v soužení vždy velmi osvědčená.
Proto se bát nebudeme, byť se převrátila země a základy hor se pohnuly v srdci moří.
Ať si jejich vody hučí, ať se pění, ať se hory pro jejich zpupnost třesou!
Řeka svými toky oblažuje město Boží, svatyni příbytku Nejvyššího.
Nepohne se, Bůh je v jeho středu, Bůh mu pomáhá hned při rozbřesku jitra.
Pronárody hlučí, království se hroučí, jen vydá hlas a země se rozplývá.
Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.
Pojďte jen, pohledte na Hospodinovy skutky, jak úžasné činy v zemi koná!
Činí přítrž válkám až do končin země, tříští luky, láme kopí, spaluje v ohni válečné vozy.
„**Dost už! Uznejte, že já jsem Bůh.** Budu vyvyšován mezi pronárody, vyvyšován v zemi.“
Hospodin zástupů je s námi, Bůh Jákobův, hrad náš nedobytný.

Žalm 46

Pochválen buď Bůh a Otec našeho Pána Ježíše Krista, Otec milosrdenství a Bůh veškeré útěchy! On nás potěšuje v každém soužení, abychom i my mohli těšit ty, kteří jsou v jakékoli tísní, tou útěchou, jaké se nám samým dostává od Boha. Jako na nás v hojnosti přicházejí utrpení Kristova, tak na nás skrze Krista přichází v hojnosti i útěcha.

2 Kor 1,3-5

Píseň na dnešní den (1.6.1894) Sv. Terezie z Lisieux.

Můj život chvilka je, vteřina pomíjivá,
která mi uniká a mizí jako sen.
Na lásku k tobě mi, Pane, jak sám víš, zbývá
jen tento dnešní den!

Toužím jen po tobě, Ježíši milovaný,
zůstaň mi oporou v tomto dni jediném,
usměj se, ujmí se v mé duši kralování
aspoň na dnešní den!
Co na tom, hrozí-li mi budoucnost snad temně,
o zítřek neprosím. Můj Pane, zahal jen
svým stínem život můj, chraň čisté srdce ve mně
aspoň po dnešní den!

Myslím-li na zítřek, nestálosti se bojím,
do srdce vniká mi bolest a žalný sten;
můj Bože, o zkoušky, o bolest ale stojím
aspoň pro dnešní den!

Brzy tě uvidím na věčném břehu, Pane,
můj božský lodivode, v jehož rukách jsem,
ved' pokojně mou loďku z bouře nevázané
aspoň po dnešní den!

Dovol mi, Pane můj, abych se v tobě skryla;
sem nedolehne hluk, jenž vládne nad světem,
dopřej mi, abych v tvé lásce a přízni žila
aspoň po dnešní den!

Před božským srdcem tvým vše časné zapomínám,
strach z těžkých nočních snů je klidem zapuzen.
Dopřej mi v tomto srdci místo, nechci jinam
aspoň na dnešní den!

Eucharistie božská, z nebe živý Chlebe,
tajemství, jehož zrod je Láskou podmíněn,
Ježíši, bílá Hostie, chci mít jen tebe
v srdci po dnešní den!

Dopřej mi, abych se navěky sjednotila
s tebou, má vinice, zůstaň můj vinný kmen,
který bych ráda zlatým hroznem obdařila
poprvé v dnešní den!

V tom hroznu lásky jsou lidské duše jak zrna
a na tvoření hroznu mám svůj dnešek jen...
Kéž jako apoštol jsem ohněm zanícena
alespoň v tento den!

Ty, Panno neposkvrněná, má hvězdo milá,
která mi dáváš Syna, ať s ním jedno jsem,
kéž bys mě, Matko, svým závojem zahalila
aspoň na dnešní den!

Můj strážný anděle, přikryj mě křídly svými,
sviť, aby směr mé cesty zůstal ozářen,
volám tě, veď mě a pomáhej vnuknutími
aspoň po dnešní den!

Pane, chci vidět tvůj obličej nezastřený,
v dalekém vyhnanství bez tebe chřadnu jen;
kéž hledět na tvou tvář mi zakázáno není
aspoň po dnešní den!

Má duše brzy vzlétne s chvalozpěvem vzhůru
v den, který bude provždy nad ní rozzářen.
Pak budu zpívat zpěv s lyrou andělských kůrů
po celý věčný den! ...